

Poznaj idee olimpijskie

Igrzyska olimpijskie – najstarsza i zarazem największa międzynarodowa impreza sportowa organizowana co 2 lata (na przemian letnie i zimowe) w różnych krajach.

Oficjalnym mottem igrzysk jest łacińskie zdanie: *Citius Altius Fortius*, czyli *Szybciej, Wyżej, Mocniej*.

Baron de Coubertin – francuski historyk i pedagog, uważany za ojca nowożytnego ruchu olimpijskiego; założyciel i prezes (1896–1925) Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (MKOl) pragnął, aby igrzyska jednocząc młodzież całego świata, rozwijały doskonałość mięśni, walory intelektu i moralnego piękna. Dlatego mawiał: “W życiu ważny jest nie triumf, lecz walka, istotną rzeczą jest nie zwyciężać, lecz umieć toczyć rycerski bój”.

Pomysł urządzania igrzysk, czyli zawodów sportowych narodził się w starożytnej Grecji w 776 r. p.n.e. i przetrwał do roku 393 r., kiedy to cesarz Teodozjusz Wielki zdecydował się zawiesić igrzyska.

Igrzyska rozgrywano co cztery lata w mieście Olimpia, stąd termin olimpiada, który oznaczał czteroletni okres między kolejnymi igrzyskami.

Zawodnik, który wygrał igrzyska stawał się sławny, otrzymywał nagrodę w postaci wieńca z gałązek wawrzynu (laur olimpijski), oraz tytuł *olimpionika*.

Tradycję urządzania igrzysk podjęto na nowo pod koniec XIX w., letnich od 1896 r. w Atenach, zaś zimowych od 1924 r. w Chamonix. Nawiązują one do głębokich tradycji antycznych igrzysk olimpijskich. Jednak w czasach współczesnych wprowadzono zasadę zmiany gospodarza każdej olimpiady.

Zawody utraciły swój religijny charakter – w starożytnej Grecji w czasie igrzysk czczono boga Zeusa i składano mu hołd w podziękowaniu za zwycięstwo. Dziś igrzyska są niezależne od wyznawanej religii i startują w nich zawodnicy wszystkich wyznań. Ponadto w dawnych igrzyskach kładziono nacisk wyłącznie na zwycięstwo (pierwsze miejsce) i nie przywiązywano wagi do poszczególnych wyników. Dzisiaj wynik konkurencji ma duże znaczenie, a uczestnicy cieszą się również z miejsc obok podium.

Mimo powyższych różnic, koncepcja olimpiady zasadniczo nie zmieniła się. Starożytne idee są cały czas aktualne i kultywowane. Oto najważniejsze zasady, które od setek lat wyznaczają bieg igrzysk olimpijskich:

Idea pokoju

W starożytnej Grecji na czas igrzysk zaprzestawano wojen. Na okres około miesiąca przed igrzyskami i jeszcze w dwa tygodnie po nich obowiązywał święty pokój, w którym nie mogły odbywać się żadne bitwy pomiędzy greckimi państwami-miastami. Miał to być czas sportowej rywalizacji, niezależnej od konfliktów. Obecnie również promuje się ideę pokoju – zachęca się poszczególne kraje i narody do zaprzestania działań wojennych, a podczas ceremonii otwarcia wypuszcza się białe gołębnice – symbol pokoju.

Idea uczciwej walki (fair play)

W starożytnej Grecji dużą wagę przywiązywano do uczciwości podczas sportowych zmagania. Karą za oszustwo w zawodach (np. przekupienie przeciwników), było kosztowne postawienie pomników ku czci boga Zeusa oraz niesława do końca życia. Współcześnie również zwraca się szczególną uwagę na zasadę *czystej gry*. Przewiduje się kary za umyślne zakłócanie biegu zawodów po to, by osiągnąć lepszy wynik czy osłabić przeciwnika. Zabronione jest również stosowanie środków dopingujących.

Idea równości

Zasadę równości rozumiano w starożytnej Grecji inaczej niż dzisiaj. Dla olimpijczyków sprzed setek lat równość oznaczała udział zawodników pochodzących z różnych państw-miast greckich, które nierzadko były ze sobą skonfliktowane. Do udziału w igrzyskach dopuszczano zawodników z różnych stron Grecji. Miejsce, z którego pochodził uczestnik, nie miało wpływu na rywalizację. Jednakże udział w igrzyskach brali jedynie mężczyźni, kobiety nie miały na nie prawa wstępu. W dzisiejszych czasach równość jest rozumiana jako dawanie szansy rywalizacji zawodnikom z całego świata, niezależnie od płci, rasy, wyznania czy poglądów.